

Nr 39.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror; given Stockholms slott den 4 januari 1927.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

GUSTAF.

Ernst Lyberg.

Förslag

till

förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror¹.

Härigenom förordnas, att förordningen den 17 maj 1923 om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror skall äga fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1928.

¹ Jfr 1926: 95.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 4 januari 1927.*

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden
THYRÉN, RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETERSSON, HELLSTRÖM, ROSÉN,
HAMRIN, ALMKVIST, LYBERG.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Lyberg, anmäler frågan om
fortsatt utgörande av stämpelavgiften för pärlor med flera lyxvaror och
anför:

Historik.

Med en till 1919 års lagtima riksdag avgiven proposition, nr 251, fram-
lade Kungl. Maj:t förslag till förordning om en särskild stämpelavgift i
vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.
Propositionen avstyrktes av bevillningsutskottet, men efter gemensam om-
röstning antog riksdagen ett på bevillningsutskottets föranstaltande om-
arbetat förslag i ämnet. Förordning utfärdades den 11 juli 1919 (sv. f.
1919: 401), vilken trädde i kraft den 1 september samma år och gällde
intill utgången av år 1920. Efter förslag av Kungl. Maj:t (proposition
nr 47) beslöt 1920 års riksdag fortsatt tillämpning av förordningen under
år 1921 (sv. f. 1920: 224).

Med hänsyn till den ringa avkastningen av lyxstämpelavgiften samt då
kontrollen å skattens uttagande syntes lämna åtskilligt övrigt att önska
och dessutom ställde sig jämförelsevis dyrbar i förhållande till inflytande
belopp, förelades icke 1921 års riksdag förslag angående berörda förordnings
fortsatta tillämpning. I enlighet med ett motionsvis framställt yrkande
beslöt emellertid riksdagen utsträckning av förordningens giltighetstid till
utgången av år 1922 (sv. f. 1921: 416). Ej heller till 1922 års riksdag
framlades proposition i ämnet, men riksdagen beslöt efter förslag av be-
villningsutskottet fortsatt tillämpning av förordningen under år 1923
(sv. f. 1922: 328).

Efter verkställd utredning inom finansdepartementet framlade Kungl.
Maj:t med proposition nr 199 till 1923 års riksdag förslag till ny förord-
ning i ämnet, att gälla under år 1924. Detta förslag skilde sig från den
då gällande författningen i huvudsak därutinnan, att kontrollen med av-
seende å skattens behöriga utgörande i viss mån omlagts. I enlighet med
bevillningsutskottets hemställan biföll riksdagen denna proposition, och
förordning utfärdades den 17 maj 1923 (sv. f. 1923: 113).

På förslag av Kungl. Maj:t i proposition nr 71 beslöt 1924 års riksdag
fortsatt tillämpning av nyssberörda förordning till och med den 30 juni
1925 (sv. f. 1924: 129).

Bifall till Kungl. Maj:ts propositioner nr 55 till 1925 års riksdag och nr 152 till 1926 års riksdag innebar slutligen utsträckning av giltighetstiden för oförmälda förordning intill den 1 juli 1927 (sv. f. 1925: 77 och 1926: 95).

Ifrågavarande stämpelavgift avser, med vissa undantag, köp, byte och införsel till riket av äkta pärlor och ädla stenar, av föremål, i vilka sådana pärlor och stenar äro infattade, samt av smycken utav guld, silver eller platina. Avgift utgöres för varje föremål, vars värde överstiger 300 kronor, och utgår som regel med 10 kronor, då föremålets värde icke överstiger 350 kronor, och därutöver med 5 kronor för varje ytterligare påbörjat belopp av 50 kronor. Stämpelbeläggnngen ombesörjes av överlåtaren. Den, som driver handel med föremål om vilka nu är fråga, skall föra särskild försäljningsbok, vari stämpeln insättes. Eljest anbringas vid överlåtelse stämpeln å avräkningsnota, som skall upprättas av överlåtaren. Vid införsel åsättes stämpeln faktura, konossement, frakthandling eller tullräkning genom vederbörande tullmyndighets försorg. Tillsyn över efterlevnaden av ifrågavarande förordning tillkommer överståthållarämbetet eller vederbörande länsstyrelse samt utövas genom tillsyningsmän, vilka åtnjuta arvoden ävensom resekostnads- och traktamentsersättning. Tryckning och försäljning av stämplarna ombesörjas av postverket.

Under åren 1924 och 1925 har ifrågavarande stämpeluppbörd utgjort 66,800 respektive 63,100 kronor och synes för år 1926 kunna beräknas i runt tal till 75,000 kronor eller alltså något högre belopp än de närmast föregående åren. Härvid är att märka, att den ojämförligt största delen av försäljningen kommer på Stockholm, Göteborg och Malmö. Stämpeluppbörden genom tullverket vid införsel av lyxvaror, därvid bland annat handlandenas egen import för sin rörelse är undantagen från beskattning, har varit obetydlig. Jämväl näringsidkarna emellan fördelar sig försäljningen av ifrågavarande lyxföremål synnerligen ojämnt. Av de till ett antal av omkring 75 i Stockholms stad förekommande försäljare, som enligt förordningen anmält sig idka handel med dylika föremål, torde sålunda allenast hos ett tjugotal försäljning av stämpelpliktiga föremål äga rum i någon omfattning av betydenhet.

För kontrollen över stämpelavgiftens behöriga utgörande finnas för närvarande inemot ett femtiotal tillsyningsmän, vilkas arvoden belöpa sig till något över 10,000 kronor om året. Härtill kommer resekostnads- och traktamentsersättning, som, såvitt kunnat utrönas, i det hela torde uppgå till jämförelsevis ringa belopp. Kostnaden för tryckning av stämplarna är obetydlig; för försäljningen av stämplarna förekomma icke några särskilda utgifter.

I särskilda till mig ställda skrifter den 5 och 15 oktober 1926 har Sveriges juvelerare- och guldsmedsförbund hemställt om vidtagande av åtgärder för upphävande av stämpelavgiften å lyxvaror. Till stöd för denna hemställan har förbundet anfört huvudsakligen följande:

*GäV'ande
bestämmelser
om lyx-
stämpeln.*

*Framställ-
ning om upp-
hävande av
lyxstämpeln.*

Förbundet ville erinra om tidigare vid upprepade tillfällen gjorda framställningar om upphävande av ifrågavarande stämpelskatt, i vilka anförts, bland annat, att det jämförelsevis ringa belopp, som tillfördes statskassan genom lyxstämpeln, ingalunda kunde sägas uppväga dess menliga inverningar å juvelerare- och guldsmedsbranschen inom landet. Under tiden före lyxstämpelns införande hade handeln med juveler och äkta pärlor praktiskt taget uteslutande bedrivits av juvelerare- och guldsmedsaffärerna. Med lyxstämpelns införande hade allmänheten emellertid, i syfte att undgå denna beskattning, börjat alltmer göra sina juvelinköp i öppen marknad. Lyxstämpeln hade sålunda, särskilt i Stockholm och övriga större städer, föranlett en betydande juvelhandel, som undandrog sig varje kontroll. Denna handel toge bort en avsevärd del av de legitima affärernas förtjänst, och dessutom undandrog den sig i regel varje slag av beskattning. Med hänsyn till dessa verkningar av lyxstämpeln syntes även ur det allmännas synpunkt ett upphävande av densamma vara påkallat. Ifrågavarande skatteform hade också på den senare tiden avskaffats i flera av Europas stater, däribland Tyskland.

*Departements-
chefen.*

De synpunkter, som Sveriges juvelerare- och guldsmedsförbund framfört till stöd för upphävande av ifrågavarande stämpelavgift, synas mig väl vara värda visst beaktande. Under rådande statsfinansiella förhållanden, då någon sänkning av beskattningen å nödvändighetsvaror icke lärer kunna vidtagas, anser jag mig emellertid icke böra förorda upphävande av denna skatteform, som framför andra bär prägeln av lyxbeskattning. Såsom framgår av årets statsverksproposition har jag vid beräkningen av stämpelmedelsintäkterna för budgetåret 1927—1928 också utgått från att stämpelavgiften för lyxvaror skulle alltfört uttagas, och jag har därvid anmält min avsikt att framlägga förslag om proposition till riksdagen angående fortsatt tillämpning av förordningen i ämnet under nämnda budgetår.

Förslag till författning har nu upprättats.

Föredraganden uppläser härefter förslag till förordning angående fortsatt tillämpning av förordningen den 17 maj 1923 (nr 113) om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att antaga samma förslag.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bil. litt. . . . vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:
Svante Ericsson.